

Opdracht letterkunde Frans

1. Geef een samenvatting van jouw verhaal.

De man was vroeger een bloemist die veel van zijn werk hield. Hij maakte mooie boeketten en kende alle bloemen in zijn tuin. Maar door dementie begon hij dingen te vergeten, zoals de namen van bloemen, de weg naar huis en hoe hij zijn werk moest doen. Uiteindelijk maakte hij boeketten zonder bloemen, alleen met geurige bladeren, omdat hij het niet meer wist.

De verteller, zijn partner, vindt het moeilijk om te zien hoe hij verandert. Ze voelt verdriet omdat ze hem steeds meer kwijtraakt. Toch probeert ze sterk te blijven, ook al merkt ze dat ze zelf ook weleens dingen vergeet. Het verhaal laat zien hoe dementie iemand kan veranderen en hoe belangrijk herinneringen zijn voor wie je bent.

2. Wie is/zijn de hoofdpersoon/hoofdpersonen? Als je er meer hebt, waarom vind je dat er meer hoofdpersonen zijn?

- Er is één hoofdpersonage in dit verhaal. Dit personage heeft geen naam in dit boek en heeft erge geheugenproblemen waardoor hij erg verward overkomt. In elke alinea benoemt hij; "ik ben een "normaal" mens" wat wordt gevolgd met een reden waaruit hij toch niet zo normaal is als hij denkt. De hoofdpersoon vergeet alledaagse woorden, waar spullen liggen, wordt opgemerkt door collega's, kan gisteren niet meer herinneren en weet ten slotte niet eens meer wie hij zelf is.

3. De titel van het boek is *Dire au revoir*. Verklaar die titel aan de hand van jouw verhaal.

- De titel "Dire au revoir" past goed bij het verhaal, omdat het gaat over het langzaam verliezen van iets of iemand. In het verhaal verliest een man zijn geheugen, waardoor hij steeds meer zichzelf en zijn vroegere leven kwijtraakt. Als bloemist kon hij ooit mooie boeketten maken, maar nu maakt hij boeketten zonder bloemen. De verteller, zijn partner, ziet hem veranderen en voelt dat hun verbinding langzaam verdwijnt. Het afscheid gebeurt niet ineens, maar is een langzaam proces waarbij de man steeds meer vergeet, waardoor het afscheid steeds moeilijker wordt.

4. Wat vind je van het verhaal? Waarom vind je dat?

- Tijdens het lezen van dit verhaal raak je als lezer zelf ook een beetje in de war, omdat de hoofdpersoon zichzelf niet meer helemaal begrijpt. De hoofdpersonage heeft last van geheugenproblemen, waardoor de gebeurtenissen niet altijd logisch lijken te verlopen voor hem. Dit zorgt ervoor dat het verhaal niet alleen verwarrend is, maar ook aangrijpend. Het zet je aan het denken over hoe het moet zijn om in het echte leven te leven met zulke problemen, en het maakt je bewust van hoe zwaar het is voor mensen die dagelijks met deze worstelingen te maken hebben. Wij hebben door dit verhaal ontdekt hoe het is om niet altijd in controle te zijn over je eigen gedachten en herinneringen, en daarbij de manier waarop anderen naar jou kunnen kijken.

5. Als je zelf een verhaal als dit zou schrijven (met dit thema en met deze personen), hoe zou jij het dan hebben laten verlopen en eindigen?

- De verteller maakt een speciale plek in de tuin met dingen die hen aan vroeger doen denken, zodat de liefde blijft bestaan, ook al vergeet de ander steeds meer. Elke dag brengt de verteller de geliefde naar deze plek, in de hoop dat de bloemen iets zullen herinneren. Op een dag zegt de geliefde, in een moment van helderheid: "Dit is wat ik wilde." Het verhaal eindigt met de verteller die rustig naast de geliefde zit, wetend dat de liefde er nog is ook al is vergeet de andere dingen.

6. Is het een moeilijk verhaal? Waarom?

- Wij vonden het lezen van dit verhaal erg moeilijk, vooral vanwege de verwarring die de personage zelf ondervindt. Hij heeft moeite met zijn geheugenproblemen, waardoor de gebeurtenissen in het verhaal vaak chaotisch en onduidelijk zijn. Als lezers verdwaalde we in de gedachten en herinneringen van de hoofdpersoon, wat het verhaal nog ingewikkelder maakte voor ons. De verwarring nam toe omdat hij vaak niet op de hoogte was van wat er ook echt gebeurde, wat het voor ons nog lastiger maakte om het verhaal te volgen en te begrijpen welke gebeurtenissen nu wel of niet hadden plaatsgevonden.

7. In de aanhef hierboven staat dat de tekst soms raak geformuleerd is en soms humoristisch. Ben je het daarmee eens vanuit jouw verhaal? Waarom?

- Ja, wij zijn het eens dat de tekst soms serieus en soms grappig is. De verteller vertelt hoe haar partner zijn geheugen verliest. Dit is een verdrietige situatie, maar er zijn ook grappige momenten, zoals het dragen van een pyjama over gewone kleren of verkeerde schoenen. Deze grappige momenten laten zien hoe verwarrend het voor de persoon is die het meemaakt.